

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. januar 2014. god.
Br.ref.:RK539/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI 153/13

Podnositelj

Adem Dushi

Ocena ustavnosti odluke Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju SCEL-09-001, od 10. januara 2010 god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almíro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnositelj zahteva

1. Podnositelj zahteva je g. Adem Dushi iz sela Gornje Ljupče, opština Podujevo (u daljem tekstu: podnositelj zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava odluku Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Sudsko veće Posebne komore) SCEL-09-001, od 10. januara 2010. god., koja je podnosiocu dostavljena 13. jula 2010. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ustavna ocena odluke koja navodno onemogućuje podnosioca da ostvari prava na ideo od 20% od privatizacije društvenog preduzeća Ramiz Sadiku (u daljem tekstu: DP "Ramiz Sadiku"), u Prištini.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121, od 15. januara 2009 god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 29. septembra 2013. god., podnositac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 30. septembra 2013. god., predsednik je odlukom GJR. br. KI153/13 imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca. Istog dana predsednik je odlukom KSH. br. KI153/13 imenovao i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 09. oktobra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Posebnu komoru Vrhovnog suda o registraciji zahteva.
8. Dana 20. novembra 2013 god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Podnositac zahteva je imao zasnovan radni odnos u DP „Ramiz Sadiku“ od 11. maja 1979. god., do 28. februara 1990. god.
10. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je završilo proces privatizacije.
11. Dana 23. februara 2009. god., podnositac zahteva je podneo žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda na konačnu listu radnika koju je sačinila Agencija za privatizaciju, jer se on kao bivši radnik nije nalazio na listi.
12. U žalbi Posebnoj komori Vrhovnog suda, podnositac je naveo da je on imao zasnovan radni odnos u DP „Ramiz Sadiku“, od 11. maja 1979. god., do 28. februara 1990. god., i da se 1999. god., javio rukovodstvu preduzeća sa

zahtevom da mu se omogući povratak na radno mesto koje je on imao na osnovu ugovora od 11. maja 1979. god.

13. Tokom postupka saslušanja, Sudsko veće Posebne komore je na osnovu lične identifikacione legitimacije podnosioca utvrdilo, da je on rođen 15. februara 1941. god., odnosno da je 15. februara 2006. god., napunio 65 godina života i time stekao pravo na starosnu penziju.
14. Dana 10. januara 2010. god., Sudsko veće Posebne komore donelo je odluku SCEL-09-001, kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neprihvatljivu.
15. U obrazloženju svoje odluke Sudsko veće Posebne komore je navelo: *da je tokom postupka saslušanja i izvođenjem dokaza utvrdilo, da je podnositelj u momentu privatizacije DP. „Ramiz Sadiku“ bio stariji od 65 godina života. Shodno tome, Sudsko veće Posebne komore je stava, da žalba podnosioca ne ispunjava uslove predviđene iz člana 10.4. UNMIK uredbe 2003/13 (vidi stav 15).*

Relevantan zakon

16. UNMIK Uredba br.2003/13, od 9. maja 2003 god., O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U DRUŠTVENOJ SVOJINI

Član 10.4. (Prava zaposlenih)

„Smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije, i ako je ustanovljeno da je bilo na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno članu 10.6.“

Tvrđnje podnosioca zahteva

17. Podnositelj zahteva tvrdi da pomenuta odluka krši njegova ustavna prava garantovana u članu 21. i 22. Ustava Kosova.
18. Podnositelj se obraća Ustavnom sudu zahtevom:

„Da želi da i njemu pripadne 20% od privatizacije na koje on ima pravo prema zakonu na snazi“.

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo treba da proveri da li je podnositelj zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom суду i Poslovniku o radu.
20. U tom smislu, Sud primećuje da član 113.7. Ustava predviđa:

„7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

21. Sud se takođe poziva na član 49. Zakona koji kaže:

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositelj primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.“

22. Sud takođe uzima u obzir i pravilo 36. (1) b) Poslovnika o radu koje kaže:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

...

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnositoci zahteva“.

23. Na osnovu priloženih dokumenata Sud konstatuje da je podnositelj podneo zahtev Sudu 29. septembra 2013. god., dok je poslednja odluka Sudskog veća Posebne komore njemu uručena 13. jula 2010.god., što znači posle isteka zakonskog roka koji je propisan članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu.

24. Iz toga proizilazi da je zahtev podnositoca van vremenskog roka.

25. Na osnovu toga, zahtev treba odbiti kao nedopustiv za razmatranje jer nije u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu 20. novembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

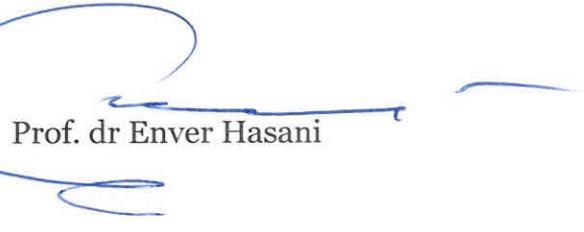
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

